

56

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI I GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 16 stycznia 1960 r.

w sprawie świadectw zdolności żeglugowej dla statków żeglugi śródlądowej.

Na podstawie art. 7 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Statki wpisane do rejestru administracyjnego polskich statków żeglugi śródlądowej będą dopuszczone do żeglugi na śródlądowych drogach wodnych po uzyskaniu świadectwa zdolności żeglugowej.

2. Świadectwo zdolności żeglugowej stwierdza, że statek odpowiada wymaganiom konstrukcyjnym, użytkowym i bezpieczeństwa oraz że został dopuszczony do żeglugi na wodach określonych w świadectwie.

3. Świadectwo zdolności żeglugowej posiada ważność łącznie z ważnymi orzeczeniami określającymi stan techniczny statku i jego urządzeń, stan pomieszczeń mieszkalnych i warunków sanitarnych oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

4. Świadectwo zdolności żeglugowej łącznie z orzeczeniami wymienionymi w ust. 3 powinno być stale przechowywane na statku.

§ 2. Przepisów § 1 niniejszego zarządzenia nie stosuje się do statków bez własnego napędu mechanicznego lub poruszających się za pomocą silnika nie wbudowanego na statek, jeżeli ich powierzchnia wynikająca z przemnożenia największej długości przez największą szerokość nie przekracza 20 m².

§ 3. Świadectwo zdolności żeglugowej według ustalonego w załączniku wzoru wydaje i przedłuża rejon dróg wodnych, na którego terenie działania znajduje się port macierzysty statku.

§ 4. 1. Warunkiem uzyskania świadectwa zdolności żeglugowej jest posiadanie dokumentu klasyfikacyjnego Polskiego Rejestru Statków przez:

- 1) wszystkie statki, które w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia posiadały jakiegokolwiek ważne dokumenty klasyfikacyjne,
- 2) niezależnie od roku budowy:
 - a) statki pasażerskie z własnym napędem mechanicznym przewożące powyżej 12 osób,
 - b) dźwigi pływające o napędzie mechanicznym (do pracy) o udźwigu od 1 tony wzwyż,
- 3) wybudowane po roku 1948:
 - a) statki z napędem o mocy od 100 KM wzwyż,
 - b) statki techniczne bez napędu o iloczynie długości i szerokości pomiarowej $L \times B$ od 100 m² wzwyż oraz inne statki, na których są zainstalowane silniki o mocy od 100 KM wzwyż napędzające urządzenia techniczne; w tym przypadku nadzorowi klasyfikacyjnemu podlegają również rurociągi i mechanizmy konieczne do pracy siłowni,
 - c) statki bez napędu o iloczynie $L \times B$ od 100 m² wzwyż.

2. W przypadkach gospodarczo i technicznie uzasadnionych Ministerstwo Żeglugi i Gospodarki Wodnej może zwolnić armatora od uzyskania dokumentu klasyfikacyjnego dla niektórych statków.

§ 5. 1. Świadectwo zdolności żeglugowej wydaje się na pisemny wniosek armatora.

2. Wniosek armatora o wydanie świadectwa zdolności żeglugowej powinien zawierać następujące dane:

- 1) nazwę i siedzibę armatora,
- 2) nazwę lub numer statku,
- 3) port macierzysty statku,
- 4) rodzaj i przeznaczenie statku,
- 5) miejsce i rok ukończenia budowy kadłuba, kotłów i maszyn napędowych,
- 6) wykaz i opis wyposażenia pokładowego, sygnałowego, ratunkowego, awaryjnego i przeciwpożarowego,
- 7) dokładne określenie, na jakich wodach statek ma być dopuszczony do żeglugi, oraz rodzaj żeglugi (dzienna czy całodobowa),
- 8) wykaz załogi niezbędnej do bezpiecznego kursowania statku z podziałem na funkcje.

§ 6. 1. Do wniosku dotyczącego statku, podlegającego klasyfikacji (§ 4), należy załączyć:

- 1) odpis karty rejestracyjnej,
- 2) orzeczenia określające stan:
 - a) kadłuba i stałych urządzeń statku, wyposażenia kołtwicznego, wolnej burty i stateczności, nośności w tonach lub dopuszczalnej ilości osób (dla statków pasażerskich),
 - b) maszyn napędowych, urządzeń mechanicznych i elektrycznych,
 - c) kotłów parowych oraz innych zbiorników pod ciśnieniem,
 - d) pomieszczeń mieszkalnych i warunków sanitarnych,
 - e) urządzeń statku pod względem bezpieczeństwa i higieny pracy.

2. Orzeczenia wymienione w ust. 1 pkt 2 muszą mieć określony termin ważności, po którego wygaśnięciu armator obowiązany jest uzyskać nowe orzeczenia w zamian tych, które utraciły swą ważność.

3. Orzeczenia wymienione w ust. 1 pkt 2 lit. a) i b) wydaje na zlecenie armatora Polski Rejestr Statków w formie dokumentu klasyfikacyjnego.

4. Orzeczenia wymienione w ust. 1 pkt 2 lit. c) wydaje na zlecenie armatora Urząd Dozoru Technicznego lub inna upoważniona do tego instytucja.

5. Orzeczenia wymienione w ust. 1 pkt 2 lit. d) i e) wydają na wniosek armatora właściwe organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej i Technicznej Inspekcji Pracy Związku Zawodowego Marynarzy i Portowców w formie protokołu oględzin statku, zawierającego ocenę stanu faktycznego i wnioski.

6. Orzeczenia wymienione w ust. 1 pkt 2 lit. a) i b) wydaje się na podstawie przepisów i wymagań technicznych, wydanych przez Polski Rejestr Statków.

7. Orzeczenia wymienione w ust. 1 pkt 2 lit. d) i e) wydaje się na podstawie przepisów przewidzianych w art. 12 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i splawie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182).

§ 7. 1. Do wniosku dotyczącego statku, nie podlegającego klasyfikacji, należy załączyć:

- 1) odpis karty rejestracyjnej,
- 2) opis stanu technicznego statku,
- 3) orzeczenia określające stan:
 - a) kotłów parowych oraz innych zbiorników pod ciśnieniem,
 - b) pomieszczeń mieszkalnych i warunków sanitarnych,
 - c) urządzeń statku pod względem bezpieczeństwa i higieny pracy.

2. Do orzeczeń wymienionych w ust. 1 pkt 3 mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 6 ust. 2, 4, 5, 7.

3. W uzasadnionych przypadkach rejon dróg wodnych może zażądać od armatora przedłożenia orzeczenia o stanie technicznym statku, wydanego przez Polski Rejestr Statków, albo przeprowadzić komisyjnie oględziny stanu technicznego statku.

§ 8. 1. Ustala się następujące okresy ważności świadectw zdolności żeglugowej:

- 1) dla wszystkich statków pasażerskich 5 lat,
- 2) dla statków dokonujących przewozów międzybrzegowych 5 lat,
- 3) dla zbiornikowców 4 lata,
- 4) dla statków z napędem, z wyjątkiem statków pasażerskich 10 lat,
- 5) dla statków bez napędu 12 lat.

2. W uzasadnionych przypadkach rejon dróg wodnych może ustalać krótsze okresy ważności świadectw zdolności żeglugowej aniżeli przewidziane w ust. 1.

§ 9. Rejon dróg wodnych przedłuża ważność świadectwa zdolności żeglugowej na wniosek armatora.

§ 10. W razie potrzeby dokonania zmian w świadectwie zdolności żeglugowej armator składa właściwemu rejonowi dróg wodnych odpowiednio udokumentowany wniosek wraz ze świadectwem zdolności żeglugowej.

§ 11. 1. Unieważnienie świadectwa zdolności żeglugowej następuje w przypadku stwierdzenia zaniedbań dotyczących stanu zapewniającego bezpieczeństwo kadłuba, maszyn, urządzeń statkowych i kotłów, braku wyposażenia, zaniedbań natury sanitarnej, bezpieczeństwa i higieny pracy itp.

2. Świadectwo zdolności żeglugowej unieważnia rejon dróg wodnych, na którego terenie działania znajduje się statek kwalifikujący się do pozbawienia go świadectwa zdolności żeglugowej.

§ 12. Rejon dróg wodnych, który dokonał unieważnienia świadectwa zdolności żeglugowej, obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym rejon dróg wodnych, który je wydał, i przesłać mu unieważnione świadectwo z podaniem przyczyn unieważnienia.

§ 13. Od decyzji rejonu dróg wodnych w sprawach świadectw zdolności żeglugowej przysługuje odwołanie za pośrednictwem właściwego rejonu dróg wodnych do organu nadrzędnego.

§ 14. 1. Dla przeprowadzenia technicznych oględzin statku wynikających z przepisu § 7 ust. 3 powołuje się przy rejonach dróg wodnych komisje w składzie:

- 1) przedstawiciel rejonu dróg wodnych jako przewodniczący oraz
- 2) dwóch członków,

wyznaczonych każdorazowo przez dyrektora rejonu dróg wodnych, w zależności od rodzaju i urządzeń statku.

2. Do udziału w pracach komisji przewodniczący może powołać w razie potrzeby jednego lub kilku rzeczoznawców z Polskiego Rejestru Statków lub innej instytucji w zależności od rodzaju i urządzeń statku.

3. Oględziny statku powinny być przeprowadzane w obecności przedstawiciela armatora.

4. Protokół oględzin technicznych statku podpisują członkowie komisji.

5. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniach komisji odbytych poza godzinami służbowymi ustala się na podstawie uchwały nr 38 Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1954 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagrodzenia za udział w posiedzeniach (Monitor Polski Nr 30, poz. 442) w wysokości dla przewodniczącego 57 zł, dla pozostałych członków komisji 38 zł.

§ 15. Opłaty związane z wydaniem orzeczeń oraz koszty związane z wydaniem świadectwa zdolności żeglugowej ponosi armator.

§ 16. Dotychczasowe świadectwa zdolności żeglugowej obowiązują do czasu wygaśnięcia terminów ich ważności.

§ 17. Traci moc zarządzenie Ministra Żeglugi z dnia 2 sierpnia 1952 r. w sprawie świadectw zdolności żeglugowej dla statków żeglugi śródlądowej (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-82, poz. 1323 i z 1955 r. Nr 27, poz. 269).

§ 18. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej: w z. J. Grochulski

Załącznik do zarządzenia Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej z dnia 16 stycznia 1960 r. (poz. 56).

(okładka)

POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA

MINISTERSTWO ŻEGLUGI I GOSPODARKI WODNEJ

ŚWIADECTWO ZDOLNOŚCI ŻEGLUGOWEJ
DLA STATKÓW ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ

(str. 1)

(str. 2)

POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA

MINISTERSTWO ŻEGLUGI I GOSPODARKI WODNEJ

(rejon dróg wodnych)

ŚWIADECTWO ZDOLNOŚCI ŻEGLUGOWEJ Nr.

Niżej opisany statek żeglugi śródlądowej:

rodzaj i przeznaczenie

nazwa lub numer

rok i miejsce budowy

wpisany do rejestru administracyjnego polskich statków żeglugi śródlądowej przez

pod nr

pozostaje w zarządzie i użytkowaniu

(armator i jego adres)

i został dopuszczony do żeglugi na

(drogi wodne)

bez ograniczenia — z następującymi ograniczeniami *)

Dla statku ustala się:

- 1. wolna burta
- 2. nośność w tonach lub dopuszczalna ilość osób na statkach pasażerskich
- 3. wyposażenie kotwiczne
- 4. sprzęt pokładowy
- 5. sprzęt sygnałowy
- 6. sprzęt ratunkowy
- 7. sprzęt awaryjny
- 8. sprzęt przeciwpożarowy
- 9. wyposażenie sanitarno-higieniczne
- 10.

Niepotrzebne skreślić.

(str. 3)

ZALOGA STATKU

kierownik statku	sternik	bosman	marynarz	prak-tykant	inni
1	2	3	4	5	6

mechanik statkowy	pomocnik mechanika	palacz	moto-rzysta	prakty-kant	inni
7	8	9	10	11	12

Świadectwo niniejsze ważne jest łącznie z aktualnymi orzeczeniami określającymi stan techniczny statku i jego urządzeń, stan pomieszczeń mieszkalnych i warunków sanitarnych oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

Traci ono ważność z dniem 19 . . r. oraz w wypadku awarii statku.

(pieczęć, miejscowość, data i podpis)

(str. 5)

Zmiany:

(liczba porządkowa, treść zmiany, podpis i pieczęć rejonu dróg wodnych, miejscowość i data).

(str. 4)

PRZEDŁUŻENIE WAŻNOŚCI

1. (nazwa rejonu dróg wodnych)

przedłuża termin ważności niniejszego świadectwa do dnia 19 . . r.

(pieczęć, miejscowość, data i podpis)

2. (nazwa rejonu dróg wodnych)

przedłuża termin ważności niniejszego świadectwa do dnia 19 . . r.

(pieczęć, miejscowość, data i podpis)

3. (nazwa rejonu dróg wodnych)

przedłuża termin ważności niniejszego świadectwa do dnia 19 . . r.

(pieczęć, miejscowość, data i podpis)

4. (nazwa rejonu dróg wodnych)

przedłuża termin ważności niniejszego świadectwa do dnia 19 . . r.

(pieczęć, miejscowość, data i podpis)

(str. 6)

Adnotacje urzędowe rejonu dróg wodnych.